స్నేహం

విహారి

> **మాకు ప్రకాశం కాలేజీలో తనతో చదివే రాజ్యలక్ష్మితో ప్రేమలోపడ్డాడు. ఈమధ్య వో వారారంభంలో వాళ్ళిద్దరూ హైదరాబాద్‌లో గడిపి వచ్చే రని కాలేజ్ అంతా గుప్పుమంది ఆ పిల్ల తండ్రి ప్రకాశంని తప్పుపట్టి మందలించాడు. ప్రకాశం ఆ పిల్లే తనని తీసుకుపోయిందని చెప్పాడు**

రాత్రి భోజనాలైనాయి. నేనూ, ప్రభావతీ డాబామీదికి చేరేము శైలజ ఏదో పత్రిక తిరగేస్తోంది రవీ, రామం నిద్రపోతున్నారు

దశమి వెన్నెల కాస్తోంది సప్తర్షిమండలం పడమటికేసి వాలిపోయింది. అరుంధతీ నక్షత్రాన్ని చూశాను మనస్సు పెళ్ళి సంగతుల్ని నెమరువేసుకోసాగింది.

శైలజకి పెళ్ళిచేయాలి సంబంధం గురించి వెతుక్కోవలసిన పనిలేదు శేషగిరి కొడుక్కూ. శైలజకీ చిన్నప్పుడే ముడిపెట్టి కూర్చుంది ప్రభావతి

శేషగిరి నాకు బావమరిది, ప్రభావతికి అన్న

ప్రభవైపు చూశాను.

అన్నగారు రాసిన ఉత్తరాన్ని మరోమారు చదువుకుంటోంది. ఆమె మొహంలో విచారమూ, కోపమూ, కసీ, ఉడుకుమోత్తనమూ, నిస్సహాయతా అన్నీ నాకు కొట్టవచ్చినట్టు కనిపిస్తూనే వున్నాయ్ నెత్తిన నీళ్ళకుండ ఏ క్షణాన్నయినా జలజలా దూకే లక్షణాలు కనిపిస్తున్నాయి

నేను లేచి పిట్టగోడదాకా కదిలేను

"తనామనా లేకుండా ఇంత నిక్కచ్చిగా అడుగుతాడనుకోలేదు నేను. ఎంత ఆఫీసరు ఉద్యోగం చేస్తుంటేమటుకు మరీ ఇంత దారుణమా! ఏకంగా ఇరవై వేలు కావాలిట"

నేనేమీ మాట్లాడలేదు

"పెళ్ళిచేసి పంపినతర్వాత పసుపు కుంకుమ కోసమన్నా ఏనాడూ వాడి కొంపకు పోలేదు నోరు తెరిచి అడిగాముకనా అని యింత దోపిడీనా!"

ఆ తర్వాత ప్రభావతి పుట్టింటివాళ్ళమీద తన అక్కసునంతా చాలా వివరంగానే వెళ్ళ బోసుకుంది. శైలజకి తల్లిమాటలు కొంత ఇబ్బందిగా తయారైనాయన్లే వుంది పుస్తకం మూసి, లైటు తీసేసి పడుకుంది

"పొద్దుటినుంచీ నేను వాగడమేగానీ, మీ ఉద్దేశ్యం చెప్పరేం! ఏం చేద్దామంటారు," అడిగింది.

నేను ప్రభావతి కళ్ళల్లోకి చూసేను కూతురి భవిష్యత్తుని గురించిన ఆందోళనని చదువుకున్నాను

"శేషగిరి ఇరవైవేల కట్నం అడగడంలో తప్పులేదు ప్రభా! అది అతని అవకాశం మనం శైలజని వాళ్ళింటి కోడల్ని చేయదలచుకుంటే—ఆ ఇరవై వేలూ ఇచ్చేందుకు ఇరవు చూసుకోవాలి; అంతే"

"శ్రీధర్‌కి మన పిల్లనివ్వడం మాత్రం నా లక్ష్యం" దృఢంగా అంది.

"అలాగయితే పెళ్ళి ఖాయం చేద్దాం. పడుకో" అన్నాను

"మరి అంత కట్నం డబ్బు?" ప్రశ్నించింది

"ఆలోచిద్దాం" అంటూ మంచంమీద పడుకున్నాను

రఘుపతీ, ప్రకాశం నా కళ్ళముందు మెదిలేరు కాలంలో వెనక్కు నడవసాగింది మనస్సు

రఘుపతీ నేనూ బాల్య స్నేహితులం. అతను మా ఇంటి ఎదురుగా వుండేవాడు. బక్కపల్చగా, పొడుగాటి వెంట్రుకలతో, బలహీనంగా కనిపించే కాళ్ళూ చేతులతో గడకర్రలా వుండేవాడు 'టెలిఫోన్ పోస్ట్' అని కొంతమంది వాడికి నిక్‌నేమ్ కూడా తగిలించారు రఘు తల్లిదండ్రులు చిన్నతనంలోనే పోయారు బాబాయి పోషణలో పెరిగాడు

యస్సెల్సీ అయినతర్వాత వాడూ నేనూ గుంటూరు కాలేజీలో చేరాము సరిగ్గా ఆ ఏడే వాళ్ళ బాబాయీ పోయాడు మేమిద్దరమూ కొత్తపేటలో ఒక గది తీసుకుని వుండేవాళ్ళం స్వయంపాకం. మేము అద్దెకున్న ఇంటి యజమాని పెద్ద కలప వ్యాపారస్తుడు వాళ్ళ గారాలకూచి ఏకైక బిడ్డ ప్రకాశం ప్రకాశం కూడా ఆ ఏడే మా కాలేజీలో చేరేడు

రఘుపతి జనంతో కలిసేవాడు కాదు అందర్నీ తప్పుకుని తప్పుకుని తిరుగుతూ వుండేవాడు. అతను ఆ రోజుల్లో ఒకే జత గుడ్డల్తో గడిపేవాడు ఖద్దరు పైజమా లాల్చీ. వాటిని రాత్రిపూట ఉతుక్కుని, చెంబు ఇస్త్రీ చేసుకునేవాడు. తీరిక సమయంలో ఆ పనీ, ఈ పనీచేసి జీవించడం అలవాటు చేసుకున్నాడు రఘుపతి ఒకసారి ఒక స్థానిక పత్రిక ఆఫీసులో చూశాన్నేను ఆ రాత్రి టీ తాగి తిరిగివస్తుంటే కనబడ్డాడు. నన్ను చూసి కొంచెం కలవరపడ్డాడు 'నువ్వేట్లా వచ్చావిక్కడికి?' అని మాత్రం అడిగాడు. ఆ తర్వాత తెలిసింది, రాత్రల్లా అక్కడ ప్రూఫులు చూస్తే రోజుకు రూపాయి యిచ్చేవాళ్ళని

అమ్మకి ఒంట్లో బాగాలేదని ఉత్తరం వచ్చింది ఓరోజు ఆవేళ మనసు బాగాలేదు. సాయంత్రం ఆరుగంటలవుతోంది. గాంధీ పార్కుకు వెళ్ళి వో మూలగా కూర్చున్నాను. జనం పల్చగా వున్నారు చీకటి పడుతోంది. వేరుశనక్కాయలు అమ్ముకునే అతను నాదగ్గరగా వచ్చి, 'శనక్కాయలు, శనక్కాయలు', అంటున్నాడు. అదాటున చూసి ఉలిక్కిపడ్డాను రఘుపతి!!

రఘుపతి చెయ్యిపట్టుకుని కూర్చోబెట్టాను అతన్ని తీవ్రంగా చూశాను నా చూపులో అనేకానేక అర్థాలున్నాయి, ప్రశ్నలున్నాయి, సందేహాలున్నాయి.

క్షణాల తర్వాత సన్నగా అన్నాడు రఘుపతి "నాకు అందమైన కలలురావు రామూర్తీ ఆకాశంలో ఎరగనూలేనునేను నా బలహీనత-పేదరికం దాన్ని నేను మరిచిపోయి బతకలేను కనీసం పాసిపోయిన అన్నం నా మనసుకు ధైర్యం నన్నిలా సాగిపోనీ నెలాఖరుకు మనఖర్చులో ఒక పగాన్ని అమావాస్య చంద్రుణ్ణి చేయడం నా కిష్టంలేదు. నా ఉనికీ ప్రవర్తనా నీకేమన్నా న్యూనతని కలిగిస్తుంటే

చెప్పు విన్ను ఇబ్బంది పెట్టను"

నా కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగినై మాటలు గద్గదికమైనై "తమ్ముడూ" అన్నాను. హృదయ తంత్రి చేసిన స్వరమేళన అది.

ప్రకాశంతో పరిచయం పెరిగి, సాన్నిహిత్యంగా మారింది.

ముగ్గురమూ కలిసికట్టుగా తిరుగుతున్నా. కాలేజీ కార్యక్రమాల్లో చురుగ్గా పాల్గొంటున్నా. రఘుపతి మాత్రం ప్రకాశంతో పూర్తిగా కలిసిపోలేదు. నేనూ ప్రకాశం మాత్రం 'ఇన్ సెపరబుల్స్' అయిపోయాము

ప్రకాశంది లావైన శరీరం. పెరుగుతున్న బొర్ర. ఉప్పుకుండమీద పిడతని పెట్టినట్టు తలకాయ అయితే అతనిలో ఠీవి వుండేది. సూటు. బూటూ నిగనిగ మెరిసిపోతూవుండేవి. మొత్తంమీద తళతళ మెరిసే బంగారుముద్దలా వుండేవాడు. మాటల్లో చాలా ఛలాకీతనం. ప్రవర్తనలో 'స్పీడు'-కొట్టొచ్చినట్టు కనిపించేది. వాళ్ళ నాయనమ్మ అంటూవుండేది-

'మా ప్రకాశంగాడు ఛెళ్ళపిళ్ళనాయుడు' అని.

కాలేజీలో అన్ని వ్యవహారాల్లోనూ ప్రకాశం పేరే ప్రముఖంగా వినిపించేది అనేక సంఘాలకి అతనే కార్యదర్శిగా వుండేవాడు

ఒకరోజు రాత్రి నేనేదో చదువుకుంటున్నాను ఉగ్గన కిళ్ళీ నములుతూ వచ్చాడు ప్రకాశం మా గదిలోకి-

క్షణాల తర్వాత చెప్పేడు. "మూర్తీ- కాలేజ్ మేగజైన్‌లో నా 'ఆర్టికల్' ఉండాల్సిందేనని అంతా పట్టుపడుతున్నారు ప్రిన్సి

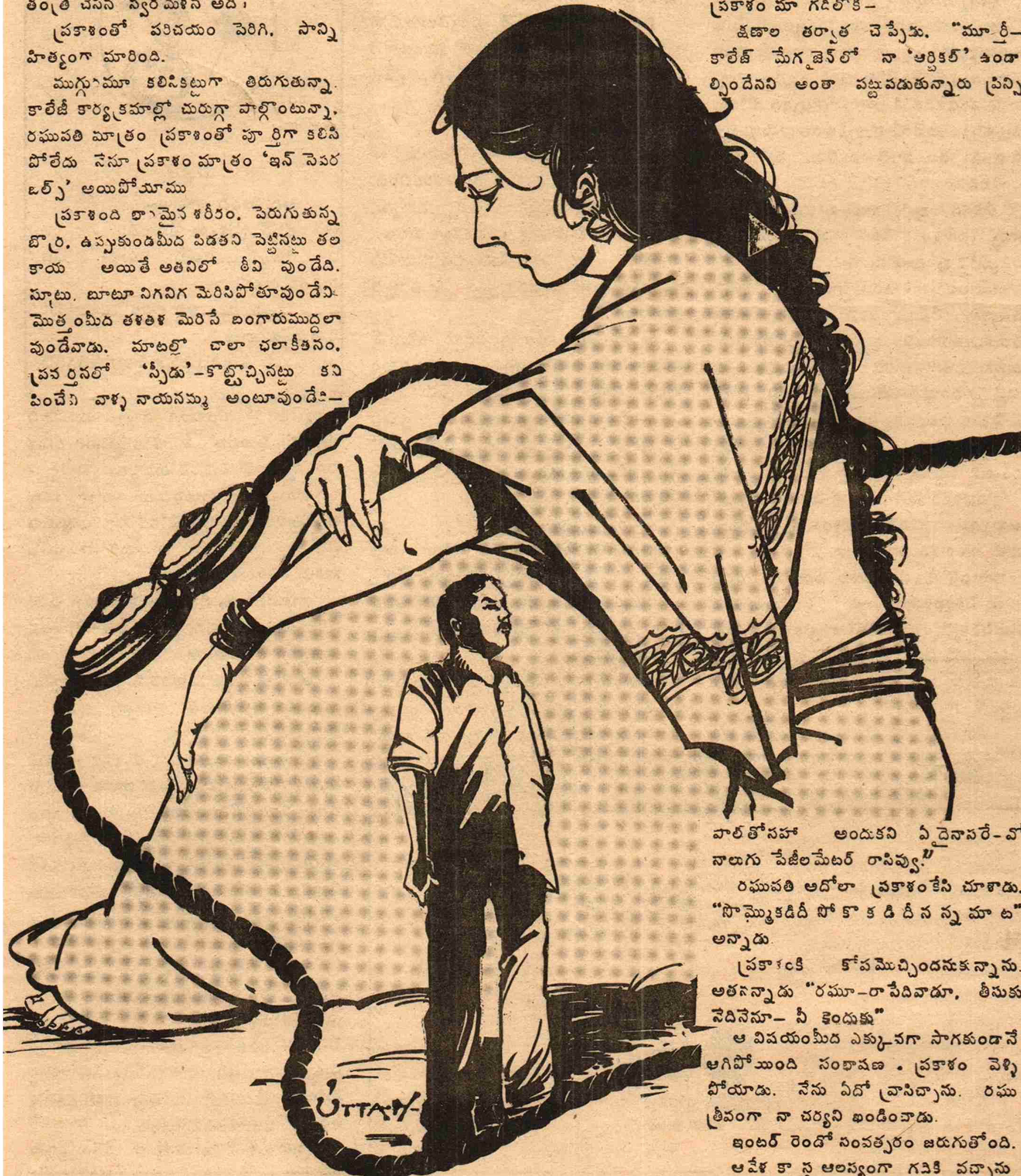

పాల్‌తోసహా అందుకని ఏదైనాసరే-వో నాలుగు పేజీలమేటర్ రాసివ్వు."

రఘుపతి అదోలా ప్రకాశంకేసి చూశాడు. "సొమ్మొకడిదీ సోకొకడిదీ అన్నమాట" అన్నాడు.

ప్రకాశంకి కోపమొచ్చిందనుకున్నాను. అతనన్నాడు "రఘూ-రాసేదివాడూ, తీసుకునేదినేనూ- నీ కెందుకు"

ఆ విషయంమీద ఎక్కువగా సాగకుండానే ఆగిపోయింది సంభాషణ. ప్రకాశం వెళ్ళిపోయాడు. నేను ఏదో వ్రాసిచ్చాను. రఘు తీవ్రంగా నా చర్యని ఖండించాడు.

ఇంటర్ రెండో సంవత్సరం జరుగుతోంది.

ఆ వేళ కాస్త ఆలస్యంగా గదికి వచ్చాను

కుర్చీ అంచుకు తలఆనించి కప్పుకేసి చూస్తూ చాలా దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నాడు. రఘుపతి.

నన్నుచూస్తూనే ఒంటికాలిమీద లేచాడు. "సీతా సావిత్రులూ మరియమ్మలంటే మీకు అసహ్యంకావచ్చు. కానీ నాకు వాళ్ళంటే చాలా గౌరవం. ప్రకాశంచేసిన పనికి తలనేల వాల్చుకుని పాతాళంలోకి పారిపోవాల్సింది పోయి. మగసిరికి అదేదో తార్కాణంగా స్కూటర్ల మీద తిరగడం నాకు నచ్చలేదు, నువ్ దీన్ని హర్షించడం నాకు అస్సలే గిట్టనిసంగతి"

అతను మాట్లాడే అంశం అర్థం అయింది నాకు ప్రకాశం కాలేజీలో తనతో చదివే రాజ్యలక్ష్మితో ప్రేమలోపడ్డాడు. ఈ మధ్య వో వారాంతంలో వాళ్ళిద్దరూ హైదరాబాద్‌లో గడిపి వచ్చేరని కాలేజ్ అంతా గుప్పుమంది అపిల్ల తండ్రి ప్రకాశంని తప్పుపట్టి మందలించాడు. దానికి ప్రతిగా—ప్రకాశం ఆపిల్లే తనని పోరుపెట్టి హైదరాబాద్ తీసుకుపోయిందని తెగేసి చెప్పేడు రాజ్యలక్ష్మేమో "అబద్ధం" అంటూ ఏడుస్తూకూర్చుంది కాలేజ్ స్టూడెంట్స్ అందరికీ ఇది పెద్దచర్చనీయాంశంగా తయారైంది.

"ప్రకాశంకి నేనే చెప్దామనుకుంటున్నాను" అన్నాడు రఘుపతి-శూన్యంలోకి చూస్తూ. నాకు అవకాశం ఇవ్వకుండా.

మాటల్లోనే ప్రకాశమూ వచ్చాడు. రఘు చాలా సీరియస్‌గా చెప్పేడు "ఆడపిల్లల మనసులతో మాత్రం ఆడుకోకు ప్రకాశం. నువ్ చేసిన పనికి సిగ్గుపడి. ఆమెకి క్షమాపణచెప్పు. మిత్రుడిగా నాకు నీ ప్రవర్తన చాలా 'ఇన్సల్టింగ్' గా వుంది"

ప్రకాశంకి కోపమొచ్చింది. వాదనలోకి దిగేడు. చివరికి అన్నాడు "ఉచ్చుగుంటలో చేపలుపట్టే నీలాంటి వాళ్ళకి అలాగేవుంటుంది. నువ్ నా మిత్రుడివని చెప్పుకోవడం నాకూ 'ఇన్సల్టింగ్' గానేవుంది"

నిదానంమీద ప్రకాశంకి నచ్చచెబుదామనుకున్న నా ఆలోచన ఆలోచనలో వుండగానే తాడు తెగనేతెగింది. నేను శ్రోతగా. ప్రేక్షకుడుగా మిగిలిపోయాను

రెండురోజుల తర్వాత—

రఘుపతి గది ఖాళీచేసి వెళ్ళిపోయాడు. నా గుండె అరలో వొక శూన్యత ఆవరించింది. వెళ్తూవెళ్తూ చిన్న "స్లిప్' ఇచ్చి వెళ్ళాడు. "నా నిర్ణయానికి నువ్వూ ప్రకాశమూ కారణం కానేకాదు బాధపడకు. నేను చదువుమానేసి ఉద్యోగంవేటలో పడుతున్నాను ఆ తర్వాత కలుస్తాను".

ఆ ఏడే నేను సరదాగా సర్వీస్ కమీషన్ పరీక్షరాశాను ఉద్యోగంవచ్చింది పరిశ్రమల శాఖలో గుమాస్తాగా విజయవాడచేరేను

—పెళ్ళి పేరంటాలు జరిపి. పిల్లల్నిచ్చీ. ఆ వూరూ ఈ వూరూతిప్పి. ఉద్యోగంలో మెట్లు ఎక్కిస్తూ—కాలం—నన్ను హైదరాబాద్‌కు చేర్చింది అదొక మజిలీ

—ఐదేళ్ళక్రితం—

చాలా చిత్రంగా రఘుపతీ నేనూ. ప్రకాశమూ తిరిగి కలుసుకున్నాం హైదరాబాద్‌లో

రఘుపతి ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీలో ఆఫీసరుగా ఉన్నాడు. భార్యనీ ఇద్దరు మగపిల్లల్నీ పరిచయంచేశాడు

ప్రకాశం వ్యాపారవేత్తగా స్థిరపడ్డాడు చాలా కంపెనీలకి డైరెక్టరు ఊళ్ళో చాలా సాంస్కృతిక సంఘాలకి పోషకుడు. పెళ్ళిచేసుకున్నాడు.

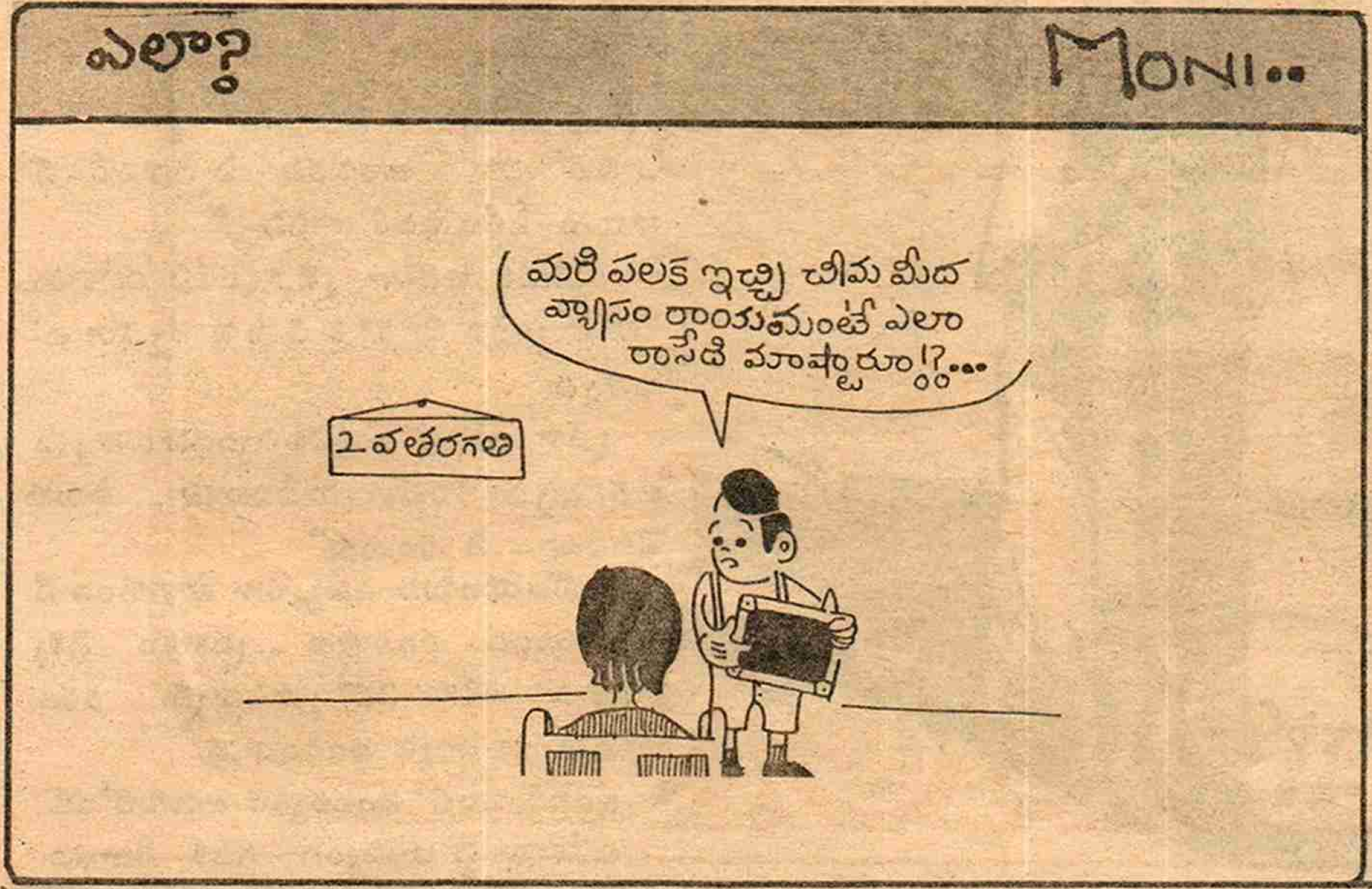

కిస్మత్

అది హిందీ కాసు—
టీచర్ ప్రశ్నలు వేస్తోంది,
"కిస్మత్.... అంటే ఏమిటి?" అడిగింది బాలుని.
"ముద్దు వద్దు అని అర్థం" చటుక్కున చెప్పాడు బాలు.

—డి. జ్యోతి (సిరిపూర్ కాగజ్‌నగర్)

భార్య ఎవరో పంచదార ఫ్యాక్టరీ యజమాని కూతురు పిల్లల్లేరు సిరికికొదవేముంది కనుక చిన్నప్పటిలానే మెరిసిపోతున్నాడు

మా ముగ్గురి కుటుంబాలూ చాలా సన్నిహితమైపోయాయి రాకపోకల్తోనూ. ఆత్మీయతతోనూ, మైత్రీ బంధంతోనూ—మరోసారి పూలనావలో తేలసాగేం మేము

జంటనగరాల సాహితీసంస్థలవాళ్ళు ఏవో సభలు జరుపుతూ నన్నూ వొక రోజు మాట్లాడమన్నారు సరేనన్నాను

ఆ రోజు సభకు ప్రభావతీ పిల్లలూ వచ్చారు రఘుపతీ కుటుంబంతో వచ్చాడు. ప్రకాశం భార్యాసమేతంగా వచ్చాడు

ప్రసంగం అయిన తర్వాత—ప్రకాశం స్టేజీ మీదికి వచ్చాడు నా గురించి చాలా గొప్పగా మాట్లాడేడు నేను అతని మిత్రుణ్ణి కావడం అతని అదృష్టమన్నాడు కళ్లు చెమరుస్తుండగా. కళ్ళజోడుతీసి చేత్తోపట్టుకుని. నాకు పూలదండ వేశాడు. కొత్త వస్త్రాలు కప్పేడు పట్టుశాలువా కప్పేడు నన్ను తన చేతుల్లోకి తీసుకుని గుండెలకి హత్తుకున్నాడు

ప్రకాశం అభిమానానికి నేనూ చలించాను అయితే. కొంచెం ఇబ్బందిగా ఫీలయి, మోహమాటంలోపడ్డాడు.

మరో పదిరోజుల్లో మా రామం పుట్టినరోజు వచ్చింది రఘుపతీ. ప్రకాశం కుటుంబ సభ్యులతో సహా యింటికివచ్చారు ఇల్లూ వాకిలీ పండగ వాసనతో పరిమళించిపోయింది.

సాయంత్రం డాబా మీద కూర్చున్నాం

పవిత్ర రుద్రాక్ష

1 నుండి 14 ముఖములు గల పవిత్ర రుద్రాక్షలు చందనం, తులసి, పసుపుపచ్చ మరియు గులాబిరంగుల జపమాలలు శిలాజిత్తు, గోరోచనం, దక్షిణావర్త శంఖము, అదృష్టమును కల్పించే శ్రేష్ఠమైన రాళ్ళు లభించును కోరినవారికి ధరలపట్టీ పంప బడును హిందీ లేక ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి

Shree Jagdamba Bhawan
(A.M.) Sonepat-131 001.

ప్రఖ్యాతి చెందిన!
ఖటావ్ మిల్లు వారి
★ 100% పాలియస్టర్ చీరలు.
★ ఫుల్ వాయిల్, ఆఫ్ వాయిల్ చీరలు
★ షర్టింగులు, గ్లాసుకో ధోవతులు
★ డ్రస్ మెటీరియల్స్, బెడ్ షీట్లు, టవల్స్
★ స్కూలు యూనిఫారంలు... వగైరాలకు
విజయ షోరూమ్
ప్రత్యేక ఖటావ్ మిల్లు వస్త్రముల షోరూమ్
J.D. [illegible]
గవర్నరుపేట విజయవాడ-2

మన్నికకు ప్రసిద్ధిచెందినవి.
అశోకా పెన్స్
& బాల్ పెన్నులు
REGD. No 143666
అశోకా పాళీలు
లాంగ్ లైఫ్ పాయింట్లతో
తయారు చేయబడుచున్నవి.
అశోకా పెన్ వర్క్స్, తెనాలి, (ఆంధ్ర).

సినీ తారలు
శ్రీదేవి, సుజాత, జయసుధ, జయప్రదల ఫోటోల సెట్టు 5రూ. ఏయన్నార్, ఎన్టీఆర్, శోభన్‌బాబు, కృష్ణ, కృష్ణంరాజుల ఫోటోల సెట్టు 6రూ. తెలుగు, హిందీ తారల అడ్రసులు (ఫోను నంబర్లతో సహా) గల పుస్తకం 2రూ. ఎం.ఓ. చేయండి!
వై.కె. మూర్తి
దాసరివారివీధి, విజయవాడ-2

నేనూ, రఘూ, ప్రకాశమూ, శైలజ పెళ్ళి ప్రసక్తి తెచ్చేను నేను కిట్నకానుకలు. నా తాహతు వీటిమీదగా సాగింది సంభాషణ హఠాత్తుగా, నా భుజం చరిచి అన్నాడు. ప్రకాశం- డోన్ట్ వర్రీ మూర్తీ. నువ్వెక్కడున్నా సరే శైలజ పెళ్ళి" అని కబురుచెయ్ పది వేలు పంపుతాను సరేనా? దాన్నిబట్టి కట్నం నిర్ణయించుకో ఓ కే?"

నేను తృప్తిగా ఊపిరి పీల్చుకున్నాను.

మరో ఏడాదికి నేను తిరుపతికి బదిలీ అయ్యాను

—ప్రకాశం హామీ గుర్తుకొచ్చింది రఘు పతీ కొంత సర్దకపోడు అందుకే-ప్రభతో ధైర్యంగా-'డబ్బు సంగతి ఆలోచిద్దాంలే పడుకో'-అనగలిగేను

ప్రభ కేసి చూసేను ఆమెకు నిద్ర పట్టినట్లు లేదు. మంచంలో మసలుతోంది నేను లేచి లెటర్ పాడ్ తీసుకున్నాను లైట్ వేసి-రఘు పతికీ, ప్రకాశంకీ ఉత్తరాలు రాయడం మొదలెట్టాను

* * *

నా ఉత్తరానికి రఘుపతి జవాబు చూసుకుని నేను హైదరాబాద్ ప్రయాణమైనాను-ప్రకాశంని స్వయంగా నే కలుసుకోవచ్చనే ఆలోచనతో.

"ఉన్నది ఒక్కగానొక్క ఆడపిల్ల. పైగా తెలిసిన సంబంధం కనుక-శ్రీధర్‌కిచ్చి చేసేయండి. కిట్నంకోసం వెనుకంజ వేయడం భావ్యంకాదని నా అభిప్రాయం. అయినా నువ్వూ ఇరవై వేలు భరించలేనంత దీనస్థితిలో లేవుగదా కాకుంటే ప్రస్తుతం అప్పుచేయాలి అంతేగదా" అన్నాడు రఘుపతి నా మనసు లోని మాటల్ని అన్నిటినీ క్రోడీకరిస్తూ.

నేను ఔనన్నట్లు తలవూపేను.

ఆ రాత్రికి అక్కడే వుంచారు. రఘుపతీ, అతని భార్య. ఉదయాన్నే ఐదు వేలకు డ్రాఫ్టుని నా చేతిలోవుంచి అన్నాడు. రఘుపతి-" ఇది తీసుకుని వెళ్ళిగా ప్రకాశంని కలుసుకోవద్దులే"

నేను గతుక్కుమన్నాను. "అదేం" అని ప్రశ్నించాను

చాలాసేపు తటపటాయించి చెప్పేడు "కొన్ని నిజాల్ని వినకపోవడంలోనే హాయి వుంటుంది మూర్తీ. ప్రకాశం మొన్న పని కట్టుకుని మా యింటికివచ్చాడు నువ్ హైదరా బాద్‌లో వుండగా నీతో అంత సన్నిహితంగా మెలగడంలోనూ, నీకు సన్మానాలు చెయ్యడం లోనూ, అడపాదడపా మీ పిల్లలకి బహుమతు లందించడంలోనూ- అన్నిటి వెనుకా అతనికి స్వప్రయోజనం వుంది నువ్ వాళ్ళకి అవసర

సీటు

రైలు చాలా రద్దీగా వుంది. సుబ్బారావు అతి కష్టంమీద లోపలికి జొర బడ్డాడు ఖాళీగా వున్న ఓ సీటుమీద కూర్చున్నాడు

"మీరు లేవండి ... ఈ సీటు నాది. ."

అన్నాడో యువకుడు వచ్చి

"ఈ సీటు నీదని దాఖలా ఏమిటి?"

అడిగాడు సుబ్బారావు

"సీటుమీద నా రుమాలు వేశాను"

అన్నాడా యువకుడు

"అయితే రేపు వెళ్ళి ప్రధానమంత్రి సీటుమీద రుమాలు వెయ్యి...." అన్నాడు సుబ్బారావు

—బి.వి. ప్రసాద్ (విజయవాడ)

మైన డిపార్ట్‌మెంట్‌లో పనిచేస్తూ వుండటం మాత్రమే- అతని దృష్టిలో నీ అర్హత ఆ అర్హతని అతను 'ఎన్‌క్యాష్' చెసుకో గలిగినంతకాలం-నువ్వతనికి మిత్రుడివి ఇప్పుడు ఇక్కడినుంచీ బదిలీ అయిపోయి నువ్వా అర్హతని కోల్పోయేవు. అంతే 'వేలూ లక్షలూ సమర్పించడానికి నా యిల్లేం సత్రం కాదు' అన్నాడు. నిజానికి నిన్ను చూడటం అతనికి ఇష్టంలేదు ఆ పైన నీ యిష్టం"

రఘుపతి మాటల్ని నమ్మకతప్పదు అయినా ప్రకాశం నిజస్వరూపాన్ని నేనే స్వయంగా తెలుసుకుంటే-

"థ్యాంక్స్" చెప్పి కదిలేను.

—రైల్లో కూర్చున్నాను. ప్రకాశం నవ్వు చెవుల్లో గింగురుమంటోంది," ఏదో 'జోక్'గా పదివేలిస్తానంటే నిజమనుకుని నా దుంప తెంచుతావనుకోలేదుగా మూర్తీ"-అన్న అతని మాటలూ మారుమ్రోగుతున్నై

దూరంగా స్పీకర్లో పాటవినిపిస్తోంది— 'చుక్కలను కోసుకొని తెమ్మంటావా?' అని!

అవును అది పల్లవిని తుంచిపారేసిన గీతం! మంటల్లోకి విసిరేసిన పూలపొట్లం! ❋